

Persbericht 1 Over de bijeenkomst "Wij gaan door" van 7 februari 2015

Wij gaan door

Onder deze titel kwamen afgelopen zaterdag zo'n 100 deelnemers uit meer dan 25 geloofsgemeenschappen bij elkaar die op de nominatie staan om opgeheven te worden. Of het klopt dat er een "ongekende machtsstrijd" gaande is binnen de rooms-katholieke kerk" (AD 6-2-2015), laten we maar in midden. In de bijeenkomst was er in elk geval sprake van veel boosheid en verontwaardiging, maar ook van een enorme strijdvaardigheid. Jammer dat kardinaal Eijk niet aanwezig was, anders had hij iets kunnen ervaren van wat hij aan het aanrichten is met zijn beleid.

Want het rigoureuze centralisatie- en kerksluitingsbeleid van kardinaal Eijk heeft catastrofale gevolgen: over ruim 10 jaar meer dan 300 kerkgebouwen gesloten en evenzovele lokale geloofsgemeenschappen opgeheven. Dus ook de nog vitale.

De kardinaal laat er geen misverstand over bestaan wat hij wil bereiken met zijn beleid: de gelovigen verzamelen rond het kleiner wordend aantal priesters in door hem bij decreet aangewezen eucharistische centra. Omdat maar weinig gelovigen bereid blijken te zijn vrijwillig hun lokale geloofsgemeenschap op te geven, neemt hij steeds rigoureuze maatregelen om zijn plannen te realiseren. In het afgelopen jaar heeft de kardinaal steeds vaker kunnen ervaren wat er gebeurt als hij een kerk gedwongen sluit en tegelijkertijd de gelovigen verbiedt om nog langer in hun plaats of dorp reguliere vieringen te houden. Met name in dorpen blijkt minder dan 10% van de gelovigen bereid te zijn zich bij het eucharistisch centrum aan te sluiten. De overige ruim 90% komt terecht in de snel groeiende categorie van ontheemde katholieken. Daardoor is het niet vreemd dat de kardinaal berekend heeft dat hij over ruim 10 jaar aan minder dan 20 kerken genoeg heeft om onderdak te bieden aan het overgebleven handjevol "echte katholieken".

Het lijkt op een bijzondere versie van de parabel van de goede herder, die zijn kudde achterlaat om 1 verloren schaap te zoeken. De kardinaal stuurt een groot deel van zijn kudde het bos in en blijft achter in de veilige stal met enkele van zijn favoriete schapen.

Tijdens de bijeenkomst hebben we niet alleen ervaringen uitgewisseld, maar ook ideeën voor concrete maatregelen gedeeld en plannen gemaakt. Die varieerden van ongehoorzaamheid, "Wij zijn de kerk" en "De pastoor kan de boom in", tot concrete mogelijkheden om tegen een decreet tot sluiting in beroep te gaan bij het Vaticaan.

Besloten werd om als gewone gelovigen een beroep te gaan doen op paus Franciscus om deze catastrofe te keren. Binnen enkele dagen hebben we dit initiatief uitgewerkt in de vorm van een noodoproep met handtekeningen en een persoonlijk brievenactie naar de paus.

